

»To je tipičen primer krivice!« je zagodel mož za mizo, ko je prebiral dnevni časopis.

»Kaj je tako krivičnega?« je ravnodušno vprašala žena.

»Zopet so delavce odpustili, ker je propadla tovarna. Vodilni so poskrbeli zase in si nabrali polne žepce denarja, delavci se bodo pa pa? morali znajti vsak po svoje. To je krivica.«

»Ah, kaj se jeziš zaradi tega. Saj ne moreš ničesar spremeniti,« ga je mirila žena.

»Seveda ne morem nič spremeniti. Politiki bi morali. Vendar so krivični tako eni kot drugi.«

»Saj se trudijo po svoje,« je skušala žena omiliti možovo slabo voljo.

»Kdo se trudi? Nihče se ne trudi. Sedijo na svojih stolčkih in vodi jo državo kot kakšen razglašen orkester. Razmišljajo le o tem, kako bi čim dlje zadržali oblast v svojih rokah. Za krivice, ki se dogajajo preprostim ljudem, jim je pa malo mar.«

»Dragi, pojdi v službo, da ne boš zamudil.«

»Oh, saj res,« je mož pogledal na uro. Oblekel je suknjič in poljubil ženo v slovo. Ko se je z avtom zapeljal iz garaže, je naenkrat poškodoval. Videl je, kako je kolesar padel čez pokrov njegovega vozila.

»O, sedaj pa še to,« je vzdihnil, zapeljal avto vzvratno in stopil iz avta.

»Kaj nikoli ne pogledate na kolesarsko stezo?« ga je jezno vprašal kolesar.

»Kakšno kolesarsko stezo? Vi ste pripeljali po pločniku,« je trdil mož.

»To ni res,« je dejal kolesar.

»Kaj se je zgodilo?« je vprašal policist, ki je ravno prišel mimo.

»Gospod policist, dobro, da ste tukaj,« je dejal kolesar. »Gospod je zapeljal na kolesarsko stezo, zaprl mi je pot in jaz sem padel čez avto.«

»To ne drži,« je vztrajal mož. »Poglejte, kje stoji moj avto. Kolesar je pripeljal po pločniku. Kako bi mu zaprl pot na kolesarski stezi, če do nje niti pripeljal nisem?«

»Če je temu tako, je bil v prekršku kolesar. Se bosta sama dogovorila in rešila spor?« je vprašal policist.

»Seveda,« je takoj dejal mož. »Na avtu je le praska, zato jaz ne zahtevam ničesar. Kar se mene tiče, lahko zadevo zaključimo.«

»Pa vi?« je policist vprašal kolesarja.

»Jaz vztrajam pri trditvi, da sem bil na kolesarski stezi.«

»Gospod trdi drugače. Tudi po položaju avtomobila lahko ugotovimo, da ni zapeljal na kolesarsko stezo. Torej je največja verjetnost, da ste se peljali po pločniku. Za ta prekršek vas lahko kaznujem. Če bo gospod dal popraviti svoj avto, boste vi kriili stroške popravila. Še vedno vztrajate pri svoji trditvi?«

»Ne,« se je odločil kolesar, jezno pogledal moža in se odpeljal.

»Mar se nisi pred dobre pol ure jezil zaradi krivic, ki se dogajajo?« je Serafinček vprašal moža.

»Seveda,« je ta prikimal.

»Ti si ravno storil še eno. Dobro veš, da si bil kriv za nesrečo.«

»To je le malenkost, ki se pogosto zgodi v prometu,« je dejal mož.

»Ni večje in manjše krivice, ki jo storiš. Krivica je krivica,« je poučaril Serafinček.

»Prav imaš,« je prikimal mož. »Vendar je ne morem več popraviti.«

»Kolesar je zaposlen v vašem podjetju. Vsaj opraviči se mu.«

»Bom,« je skesano obljubil mož.

Naloga: Razmisli, če si komu kdaj storil krivico in se mu opraviči.